

[Sundhedsministeren]

også i de tyndtbefolkede dele af landet. Forslaget er overhovedet ikke noget forsøg på at ændre apoteksstrukturen her i landet, og der er heller ikke taget stilling til de modeller, vi har fået udarbejdet. Det vil blive diskuteret senere. Men denne udligningsændring presser sig på, fordi vi har et meget stort behov for en omlægning af avancestrukturen.

Hr. Køpke Christensen bebrejder, at avancestrukturen ikke er indeholdt i loven. Jeg synes, at når vi netop har erfaret, at det i virkeligheden er til stor gene, at detaljerne er låst fast i loven, ville det være et ulykkeligt tilbageskridt at gøre selve avancestrukturen lovbundet. Det er forklaringen. Men jeg har også gjort rede for vore intentioner omkring avanceomlægningen, hvor vi meget gerne vil have en større sammenhæng imellem avancen og de omkostninger, som knytter sig til ekspeditionen.

Som det blev sagt fra Kristeligt Folkepartis side, er det vigtigt at se udligningsomlægningen og avanceændringen under et, og det er også det, vi bestræber os på.

Der var også et enkelt spørgsmål om det beløb, der skal inddrages i udligningen. Det er ikke muligt at sige det præcist, men et meget løst skud vil gå i retning af, at det bliver 20-25 mio. kr.

Men jeg vil gerne sige tak for de positive meldinger, jeg har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Begravelseshjælp).

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).

(Fremsat 2/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ingrid Rasmussen (S):**

Med dette lovforslag er der lagt op til væsentlige ændringer i den hidtidige begravelseshjælp fra det offentlige. Der er både forenklinger og store besparelser i det, men nu er det sådan, at selv om der er tale om forenklinger og besparelser, behøver der ikke absolut at være tale om retfærdighed og logik.

Som ordfører for Socialdemokratiet ser jeg gerne et par forhold diskuteret nøjere. For det første synes jeg, at det er en besynderlig 18-årsgrænse, der er fastsat i § 16, stk. 1. De 16-18-årige er i dag at betragte som fysisk fuldvoksne, så hvorfor har ministeren ændret aldersgrænsen fra de hidtidige 16 år til 18 år? Ministeren vil sikkert svare, at beløbet jo også er sat op til 5.000 kr., og til det vil jeg bare sige, at det er fint nok, men det ændrer nu ikke noget, for begravelsesomkostningerne er jo stadig væk de samme.

Det næste problem er formuegrænsen på 10.000 kr., og her vil jeg gerne spørge ministeren, hvorledes det er i dag, når der er tale om afdøde personer uden formue. Er det ikke sådan, at det offentlige dækker disse udgifter helt og fuldt, dersom afdøde ikke efterlader sig formue eller slægtninge?

Det fører mig så frem til det næste spørgsmål: Mener ministeren, at en formue på 10.000 kr. er et stort beløb, hvis man tager i betragtning, at der kan være tale om sygedagpenge, pension eller bistandshjælp? Hvorfor er formuegrænsen sat til netop 10.000 kr.? Er det af tekniske, sociale eller økonomiske årsager?

På Socialdemokratiets vegne vil jeg tillade mig at fremføre det synspunkt, at det er for lavt sat. Og hvilke befolkningsgrupper har ministeren i tankerne, er det f.eks. en ganske almindelig lønmodtagerfamilie i lejebolig? Jeg synes, der skal være en balancegang, og den skal ikke findes i, at lovforslaget giver bedemandsforretningerne en velbegrundet mulighed for at sætte priserne op på det offentliges regning, men derimod i, at det tilskud, det offentlige yder den brede del af befolkningen som begravelseshjælp, har en fornuftig størrelse.

[Ingrid Rasmussen]

Afslutningsvis vil jeg gerne medgive ministeren, at der er noget rigtigt i det synspunkt, at personer med store formuer rimeligvis har mulighed for at lægge midler til side, så boet kan afholde udgifterne til en anstændig begravelse. Men Socialdemokratiets bekymring er, at alt for mange efterlevende ægtefæller, som sidder i uskiftet bo, kan komme til at leve som en vel-færdstruet gruppe.

Vi vil gerne være med til at ændre på begravelseshjælpen, men ændringerne skal være til fordel for ganske almindelige mennesker og være retfærdige.

Karen Højte Jensen (KF):

Vi kan tilslutte os forslaget vedrørende begravelseshjælpen.

Den konservative gruppe mener, det er vigtigt, at vi får en ordening, der bygger på princippet om, at det først og fremmest er de svageste grupper i samfundet, det offentlige skal hjælpe. Forslaget indebærer efter vores opfattelse en helt nødvendig forbedring af den økonomiske støtte til borgere, der ikke er i besiddelse af formue, og vi finder det også rimeligt, at i de tilfælde, hvor formuen overstiger 10.000 kr., bliver tilskuddet reduceret eller bortfalder helt.

Jørgen Winther (V):

I sidste samling blev der også stillet forslag om ændring af lov om begravelseshjælp, og Venstre kunne ikke støtte dette forslag, bl.a. fordi det medførte øgede offentlige udgifter.

Det foreliggende forslag vil ikke medføre øgede udgifter, men tværtimod besparelser. Samtidig indebærer forslaget, at begravelseshjælpen forhøjes væsentligt til henholdsvis 5.000 kr. for børn og unge under 18 år og 6.000 kr. for personer over 18 år, dog således, at hjælpen nedsættes eller bortfalder for personer over 18 år, der efterlader en formue på 10.000 kr. og derover. Det er dog stadig væk således, som det også står i bemærkningerne, at personer, der er født før den 1. april 1957, modtager mindst 1.050 kr. Denne lovændring bevirker, at vi kan give en bedre hjælp til dem, der virkelig har behov, mens de, der har råd, selv må betale en større del. Det er faktisk trangskriteriet, som indføres inden for dette område.

En beregning, der dog er behæftet med en vis usikkerhed, anslår, at staten og kommunerne vil spare henholdsvis ca. 45 mio. kr. og ca.

20 mio. kr. årligt. Til gengæld vil der komme noget mere administration, men jeg tror ikke, det bliver noget større problem med den moderne teknik, som vi råder over i dag.

I Venstre mener vi faktisk, at det er et godt forslag. Det bygger på trangskriteriet, og derudover medfører det en forbedring for de økonomisk dårligt stillede og samtidig en besparelse for det offentlige som helhed. Vi kan derfor støtte forslaget.

Jeg vil også gerne sige, at det undrer mig lidt at høre den socialdemokratiske ordfører udtale noget i retning af, at grænsen skal være noget højere, og at der er mange andre problemer. Jamen det er altså umuligt at spare penge her i samfundet, uden at der er nogle, der bliver ramt, det er udgangspunktet. Og skal man se det i en større sammenhæng, svarer denne besparelse på omkring 65 mio. kr. faktisk kun til ca. 1½ promille af hele det store underskud på DAU. Vi skal have alle de små ting sat sammen, og her er et område, som ikke kommer til at ramme de dårligt stillede, og det synes vi er væsentligt.

Venstre støtter lovforslaget.

Jørgen Lenger (SF):

Jeg vil gerne give ministeren tilsagn om, at SF vil se positivt på forslaget. Ganske vist er vi imod at gøre behovsbestemte ydelser indtægtsafhængige, og ganske vist er begravelseshjælp vel udtryk for et mere definitivt behov end alle andre ydelser, som man kan komme ud for, men alligevel adskiller den sig fra andre ved, at ydelsen ikke tilfalder den, der har behovet, men derimod arvingerne. Og derfor er det en god tankegang at give til dem, der har et virkeligt behov, og ikke til dem, der efterlader midler til selv at betale.

Til gengæld kan vi ikke lide den efterhånden omsiggribende praksis, at det ene og det andet og snart alting skal reguleres ved bemyndigelser. Dette lovforslag er jo heller ikke fri for det.

Jeg vil godt stille nogle enkelte spørgsmål. Jeg deler Socialdemokratiets opfattelse af, at 10.000 kr. er en meget lav grænse, men for at få opklaret, hvordan det forholder sig, vil jeg godt bede ministeren om at oplyse, hvordan aftrapningen sker. Det er jo ikke nævnt i lovforslaget, men jeg går ud fra, at det er en for-glemmelse fra ministerens side, når det ikke er nævnt, hvor stor formuen skal være, før til-

[Jørgen Lenger]

skuddet aftrappes. Det er jo nødvendigt for at kunne vurdere forslaget. En begravelse kan udmærket koste mere end 10.000 kr., og derfor kan det være for tidligt at begynde aftrapningen her.

Det er også en forudsætning for, at vi kan medvirke til vedtagelse af forslaget, at vi får indflydelse på, hvad provenuet bliver anvendt til. Det anslås jo i bemærkningerne, at det bliver ca. 45 mio. kr., og det leder mig hen til den næste uklarhed. Det oplyses videre i bemærkningerne, at kommunerne vil spare ca. 20 mio. kr., men det fremgår ikke helt, hvordan man kommer frem til det, om det er penge, der får lov at blive i kommunerne, eller om de f.eks. ender i statskassen efter totalbalanceprincippet. Hvis det sidste er tilfældet, er det jo et andet beløb, vi taler om, og derfor vil jeg godt bede ministeren løfte sløret lidt for, hvordan man er nået frem til dette tal.

Men alt i alt er vi overvejende positive over for det fremsatte lovforslag.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiets begravelseshjælpsordfører, fru Kirsten Jacobsen, kan desværre ikke være til stede, så jeg skal som stedfortrædende ordfører fremkomme med en række betragtninger om forslaget.

Det er jo rigtigt, som det står i ministerens fremsættelsestale, at anledningen til, at vi har behandlingen her i dag, netop var et forslag fra Fremskridtspartiet. Men når vi nærlæser den beretning, der på daværende tidspunkt blev afgivet af Sundhedsudvalget, mener vi ikke, at ministeren til fulde lever op til det, der blev påpeget i den forbindelse. Vi mener, at flertallet dengang pegede på muligheden for en mere generel forbedring af ordningen, fordi man havde konstateret, at behovet for begravelseshjælp ikke blev dækket af den takst, der var gældende tidligere. Man kunne ganske enkelt ikke længere få en begravelse for de penge, der var fastsat.

Det, vi står over for nu, er et forslag, hvor der dels sker en forbedring for en række personer – hvor mange det er, bliver der ganske vist givet et skøn over – men dels skal vi jo også være opmærksomme på, at der altså er nogen, der skal betale gildet, ikke alene forbedringen, men også den besparelse, som Venstres ordfører, hr. Jørgen Winther, var så glad for. Man

kan i samme åndedrag ikke lade være med at minde netop hr. Jørgen Winther om, at på det udenrigspolitiske område, som jeg ved at hr. Jørgen Winther også beskæftiger sig med, er der ingen grænser for, hvor mange milliarder kroner vi er parat til at forære til udlandet, men når det gælder noget så simpelt som at begrave landets egen befolkning, kan vi ikke engang ofre 45 mio. kr. Det synes jeg nok er lidt magert.

De spørgsmål og problemer, vi har i forbindelse med forslaget, har vi allerede gjort opmærksom på under samtaler med ministeren, bl.a. spørgsmålet om 10.000 kr.s-grænsen. I sociallovgivningen har vi jo en 35.000 kr.s-grænse for løsøre, når det gælder pensionister, der f.eks. ønsker brille- eller medicintilskud. De 10.000 kr. er ganske vist sporadisk beskrevet, og det er også nævnt, at f.eks. biler, afbetalingsgæld og forsikringer ikke vil blive medregnet. Men vi ser et problem, hvis f.eks. campingvogn, kolonihavehus eller sommerhus skal medregnes, for så når vi alt for hurtigt op på de 10.000 kr. I bemærkningerne står der bare »f.eks.«, men hr. og fru Jensen kan ikke leve med, at der står »f.eks.« i nogle bemærkninger. Vi må vide meget præcist, hvilke ting der skal medgå til beregningen af de 10.000 kr.

Umiddelbart mener vi, at de 10.000 kr. er for lavt sat. Hvis man f.eks. er så uheldig, havde jeg nær sagt, at have 11.000 kr. og derefter skal af med 6.000 kr. til en begravelse, er de 11.000 kr. ikke meget værd målt i forhold til, at hvis man kun havde 10.000 kr., fik man hele begravelsen foræret. Der bliver nogle afgrænsningsproblemer her. Og i det hele taget kan vi ikke lide det princip, at den, der har sparet op og været mådeholden livet igennem, bliver straffet, mens den, der har brugt alle pengene, bliver belønnet i form af offentlige ydelser. Så derfor vil vi meget gerne se nærmere på den måde, det beregnes på.

I det hele taget har vi lidt svært ved at forstå argumentationen her. Argumentationen i vores forslag var jo netop, at beløbet var for lavt, og at vi både administrativt og på anden vis kunne gøre det lettere ved at have en fast takst for alle, men nu skal vi ind og lave beregninger for hver enkelt borger, og det kan ikke undgå at koste en masse til administration. Vi ville gerne noget af den administration til livs, men allerede inden man bliver født, får forældrene

[Kim Behnke]

forskellige offentlige tilskud, man får offentlige tilskud i forbindelse med fødsel, man får tilskud til børnepasning, livet igennem kan man få tilskud til alt, men i det øjeblik man dør, må man selv udrede regningen. Det er et problem, som vi meget gerne vil have belyst nærmere, inden vi giver tilslutning til forslaget her.

Vi håber, at vi eventuelt i samarbejde med de partier, der også har tilkendegivet bekymring om, hvilke ting der indgår i beregningen af de 10.000 kr., kan lave et ændringsforslag, så beløbet bliver forhøjet. Det vil være et minimumskrav fra vores side, hvis vi skal medvirke til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er en kommentar til hr. Kim Behnke. Jeg må starte med at sige, at ulandsbistanden har jo ikke meget med begravelseshjælp at gøre, men den sammenligning blev altså bragt frem af hr. Kim Behnke, og jeg vil også gerne knytte et par kommentarer til det.

En af de største stigninger på de budgetter, vi behandler her i Folketinget, er jo netop stigningen på ulandsbistanden. Den stiger faktisk med 400-500 mio. kr. til næsten 8,3 mia. kr. i 1992. Det er jo et flertal i Folketinget bestående af S, SF, Kristeligt Folkeparti og De Radikale, som har den holdning, at ulandsbistanden skal stige så kraftigt, og i en almindelig parlamentarisk situation må regeringen følge det, som flertallet pålægger den at gøre. Jeg vil gerne sige klart, at i Venstre er vi da klar til at reducere ulandsbistanden noget, hvis der skulle vise sig muligheder for det.

Men når jeg siger disse ting, er det for at påpege en situation, som man ofte ser. Fremskridtspartiet råber højt om muligheder for besparelser inden for områder, hvor man på forhånd ved, at der ikke er flertal i Folketinget. Man kan råbe ulandsbistand så ofte, man overhovedet vil, men der er ingen muligheder for at få den reduceret med det nuværende flertal i Folketinget. Derimod har vi her et realistisk spareforslag, som man har mulighed for at få igennem ved at sætte sig ned og snakke sammen. Det er ikke ret mange penge, det erkender jeg, men det er dog en mulighed for at spare på en måde, så det ikke rammer de svageste i samfundet, og så er det endda arvingerne, der bliver ramt.

Så jeg vil altså gerne appellere til Fremskridtspartiet om, at når der er realistiske spareforslag i Folketinget, går man også ind i en positiv drøftelse i stedet for at råbe det samme 500 gange.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Til Venstres ordfører, hr. Jørgen Winther: Fremskridtspartiet råber ikke det samme 500 gange. Hvis hr. Jørgen Winther ser tilbage på tidligere finanslovbehandlinger, vil han blive belært om, at Fremskridtspartiet har mangfoldige forslag til besparelser.

Når jeg netop inddrog ulandsbistanden i forbindelse med hr. Jørgen Winthers indlæg, skyldes det, at hr. Jørgen Winther glædede sig over, at nu kunne DAU-saldoen på statsfinancerne blive forbedret med disse 45 mio. kr. Men det forslag, vi fremsatte i den tidligere samling, og som har forårsaget fremsættelsen af det foreliggende forslag, var ikke noget besparelsesforslag, det var slet ikke meningen, at der skulle spares på området. Og derfor kan hr. Jørgen Winther ikke være overrasket over, at Fremskridtspartiet er meget skeptiske.

Det er selvfølgelig rigtigt, at der ikke er flertal for at spare på ulandsbistanden, men hvis hr. Jørgen Winther ikke kan få flertal for at spare her, er det heller ikke et realistisk område længere. Begrebet realisme og retten til at definere, hvad der er realistisk, er ikke hr. Jørgen Winthers privilegium.

Og netop når det gælder ulandsspørgsmål, var der altså et område, hvor regeringen og hr. Jørgen Winthers parti var årsag til, at vi fik ekstraudgifter, nemlig hjælpen til Kina. Vi havde ikke genoptaget bistanden til Kina, hvis ikke hr. Jørgen Winthers parti havde medvirket til det, og det var altså adskillige gange 100 mio. kr., som f.eks. kunne være kommet vore ældre til gode eller i det her tilfælde de afdøde efterladte i form af begravelseshjælp. De kunne have gjort gavn i den forbindelse, hvis hr. Jørgen Winther var så interesseret i at spare.

Formanden:

Nu skal vi ikke have flere korte bemærkninger, som forstyrrer indtrykket af, at vi behandler begravelseshjælp og ikke ulandsbistand.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg skal holde mig fra ulandsbistanden.

At begravelseshjælpen sættes op til 5.000 kr. for alle 0-18-årige, finder vi er en god idé. Hvad enten det drejer sig om en begravelse af en 5-årig eller en 18-årig, er en begravelse nu engang en begravelse, og det er også rimeligt, at begravelseshjælp til børn og unge ikke skal beregnes ud fra familiens likvide formue.

Dette sidste gør man derimod gældende for personer over 18 år. Hvis den likvide formue er over 10.000 kr., bliver der tale om, at hjælpen enten reduceres eller helt bortfalder. Det finder vi er rimeligt, idet den nuværende ordning med begravelseshjælp til alle jo er en støtte til arvingerne, hvis afdøde var i besiddelse af formue, og vi er enige i, at det ikke kan være rimeligt i en offentligt finansieret ordning. Vi finder det ligeledes rimeligt, at fast ejendom og lignende ikke medregnes i formuen, idet det kan få konsekvenser for en efterlevende ægtefælle. Efter længstlevendes dødsfald er det boet, der skal betale.

Besparelserne ved denne lovændring er ikke store, og vi kan ikke rigtig gennemskue, hvor meget der vil gå til administration af ordningen. Der er nævnt 20 mio. kr. som kommunal besparelse, og måske kan sundhedsministeren svare mig på, om det er beregnet ud fra den meradministration, kommunerne vil få i forbindelse med ændringen.

Der har været forskellige ting fremme om 10.000 kr.s-grænsen. Som jeg var inde på før, sker der jo en reduktion, men den gradvise reduktion har vi ikke rigtig nogen beløbsgrænser for, vi ved ikke rigtig, hvornår den er på hvad, og hvornår den helt falder væk. Men jeg synes, vi kan tage den diskussion under udvalgsarbejdet.

Vi ser positivt på lovforslaget og vil også gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Ingrid Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Lis Noer Holmberg, at priserne er ikke de samme for en begravelse, uanset hvilken aldersgruppe vi snakker om. Prisen for begravelsen af en 5-årig kan godt være væsentlig større end for en 18-årig, og det har selvfølgelig noget at gøre med, hvor meget bedemandsforretningerne lægger i en begravelse.

Derudover er priserne forskellige landet over. I forbrugerbladet Tænk nr. 3/1986 er der nogle beregninger, som viser, at den billigste begravelse er næsten dobbelt så dyr i Svendborg Kommune som i Ballerup Kommune. Og det får mig også til at sige, at 10.000 kr.s-grænsen betyder ikke det samme overalt i landet. Det er forskelligt, hvad 10.000 kr. kan dække.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Ja, det er jo en lidt kedelig sag at stå og drøfte, men man har jo altså også lov til, når man skal begrave sine pårørende, selv at vælge den bedemand, man vil. Det er jo stadig væk et frit valg.

Og med hensyn til prisen for begravelse af en 5-årig siger fru Ingrid Rasmussen, at det kan være lige så dyrt eller måske dyrere end for en 18-årig. Jamen hjælpen er jo også sat op, den er jo nu sat op til 5.000 kr., der er jo sket en forhøjelse af hjælpen.

(Kort bemærkning).

Ingrid Rasmussen (S):

Derfor vil jeg netop pointere, at udgiften kan være lige stor for en 18-årig og en 16-årig, altså 6.000 kr. for en simpel begravelse i visse kommuner. Men tilskuddet fra det offentlige er altså 5.000 kr. for de 0-18-årige. Det vil sige, at der står en familie tilbage med en manko på 1.000 kr., og det kan være hårdt for mange familier.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil blot sige til fru Ingrid Rasmussen, at nu har man altså sat grænsen ved de 18 år. Det kan så diskuteres, om den grænse skal være ved 18 år eller 23 år, men nu er den sat ved de 18 år, og det er det, vi diskuterer ud fra.

Jørgen Kvist Jensen (KRF):

Jeg vil starte med at sige, at Kristeligt Folkeparti ligesom hr. Jørgen Winther er vældig optaget af de svageste i samfundet. Når vi taler om det globale samfundsfællesskab, og det gør vi allerhelst, er det ulandenes befolkning, men det er ikke det, der er lagt op til i dette lovforslag. Det er det danske samfundsfællesskab, der tales om.

[Jørgen Kvist Jensen]

Vi synes, det er en fin målsætning i forslaget, at man vil målrette begravelseshjælpen, og at denne hjælp i højere grad end tidligere dækker de reelle udgifter. Vi vil godt være med til at diskutere de mere præcise grænser og beløbsstørrelser; specielt er vi optaget af beregningsgrundlaget for de 10.000 kr. Vi har noteret os ministerens bemærkninger til det punkt, og det vil vi som sagt godt diskutere lidt mere.

Principielt er det fint, at man har en målretning af de offentlige ydelser, så vi i højere grad kommer til at bidrage til et socialt system, end tilfældet er i dag, hvor vi på mange måder befinder os i et overførselsindkomssystem frem for et socialt system. Det er i virkeligheden det store principielle spørgsmål i denne sag, som må kunne danne præcedens og forbillede for, hvordan vi skal tackle problemerne på en række andre områder, hvor vi diskuterer overførselsindkomster, og det spørgsmål er langt vigtigere end lige præcis, hvor mange kroner og øre forslaget giver i besparelser.

Men Kristeligt Folkeparti er med på ideen, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet med dette forslag.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Lovforslagets hovedprincipper er at sikre, at den hjælp, der ydes til begravelsesomkostninger, i højere grad svarer til de faktiske omkostninger, end tilfældet er i dag, og at det offentlige kun skal yde hjælp i de tilfælde, hvor der er hjælp behov.

Jeg vil også godt understrege, at loven respekterer det system, der var gældende her i landet indtil 1973, hvor sygekasserne opkrævede obligatoriske kontingenter til begravelsesforsikringsordninger. Det betyder, at de mennesker, som var omfattet af disse indbetalinger, vil få udbetalt en begravelseshjælp, der svarer hertil.

Jeg er blevet spurgt, om formuen spiller nogen rolle, om statens begravelseshjælp i dag er afhængig af formueforhold. Her må jeg sige, at det offentlige betaler begravelseshjælp i dag via kommunerne, hvor der ikke er dækning i boet for begravelsesomkostninger.

Jeg har undret mig lidt over den megen diskussion omkring 18-års-alderen. Nu er 18 år jo en skelsættende alder i dansk lovgivning, og derfor synes jeg, at det falder ganske naturligt, at det er myndighedsalderen, der danner skel

mellem børn og voksne i dette tilfælde som i så mange andre, og der er, som det allerede er blevet påpeget, tale om væsentlige forhøjelser af begravelseshjælpen til børn.

Man har beskæftiget sig meget med formuegrænsen. Man har spurgt, om det var ud fra tekniske, sociale eller økonomiske synsvinkler, at man har fastsat den således, og dertil kan jeg svare ja. Vi har beskæftiget os meget med, hvorledes vi skulle skille mennesker med økonomisk behov for hjælp fra mennesker uden økonomisk behov, og vi har fundet frem til, at en formuegrænse vil være et naturligt kriterium at gå ud fra.

Vi har ment, at det er den skattepligtige formue, der er nemmest at håndtere, for der har været megen bekymring omkring administrationsomkostningerne. Det er bekymringer, jeg også har delt, og derfor har det været os magtpåliggende at finde frem til en afgrænsning, som var nem at håndtere administrativt; derfor er det den skattepligtige formuegrænse, der skal være afgørende. Nedtrapningen begynder ved 10.000 kr. og slutter ved 16.000 kr., sådan at der er tale om en aftrapning krone for krone, så den situation, at man har en skattepligtig formue på 11.000 kr. på dødstidspunktet, betyder altså ikke, at man mister hele begravelseshjælpen, men kun, at man mister det, man overskrider de 10.000 kr. med.

Det har været en grundtanke bag forslaget at sikre den efterlevende ægtefælle, som sidder i uskiftet bo, og derfor er det den skattepligtige formue, som ikke omfatter tv, indbo og en hel del andre goder.

Jeg mener, at 10.000 kr. er en rimelig grænse for at begynde aftrapningen, og jeg vil da gerne pege på, at det fortsat er sådan, at der er mulighed for at få supplerende hjælp efter den sociale lovgivning og efter pensionsloven, hvor der måtte være tilfælde, der taler herfor.

Hr. Jørgen Lenger spurgte om provenuets anvendelse. Det er mig ikke muligt at sige, om midlerne skal gå til at støtte flere uddannelsespladser, til at dække stigningen i kontanthjælp eller andet, men de skal indgå i statens samlede kasse. Når kommunerne har reducerede omkostninger, har direkte besparelser i forbindelse med dette forslag, så skyldes det, at begravelseshjælpen bliver forøget væsentligt i de tilfælde, hvor der virkelig er behov, og det betyder, at kommunerne får besparelser i deres

[Sundhedsministeren]

udgifter til supplerende bistandshjælp i forbindelse med begravelsen. Det er en helt klar aftale mellem kommuner og stat, at de principper, vi arbejder efter, udgår fra totalbalanceprincippet, og jeg ser ingen grund til, at det princip ikke skal gælde, når det drejer sig om begravelseshjælp.

Jeg mener at have lyttet mig frem til, at der er overvejende forståelse for, at vi indfører et princip, hvorefter hjælpen skal tilflyde de mennesker, som har hjælp behov, og at vi skal væk fra det system, hvor vi betaler tilskud til hinanden. Jeg kan da lige gøre opmærksom på, at der i disse år udbetales meget større beløb til arvinger end tidligere set.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler og lov om apoteksvirksomhed. (Naturlægemidler, klinisk afprøvning m.v.).

Af sundhedsministeren (Else Winther Andersen, fg).

(Fremsat 9/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Tove Lindbo Larsen (S):**

Guarmin, Blume Marine, Cel'Fence, Kwai, Pharma Ginkgo og Dr. Dürmers Jernekstrakt er blot nogle af de tilbud, jeg fik ind ad døren sidst i september måned i en husstandsomdelt avis.

Hvad kunne man så opnå ved at indtage dette?

Velsmagende jernmikstur tilsat B- og C-vitaminer, endda uden at få kvalme, fiberprodukt af en indisk guarbønne, antioxidanter, der især er godt, hvis man befinder sig i et belastet miljø og udsætter sin krop for lidt af hvert. Også usprøjtet kinesisk ingefær blandet med udtræk af boghvede kan man få. Kolde hænder og fødder kan blive varme, og muligvis kan man få en bedre koncentrationsevne og ikke mindst: naturens eget godnatkys. Ja, der er mange fristelser her i verden.

Forvirringen er ved at være komplet. Produkterne her er en blanding af naturlægemidler og kosttilskud, der reguleres efter forskellige love. Kosttilskud reguleres efter levnedsmiddeloven og naturlægemidler efter dette forslag til lov om lægemidler.

Man kan godt påstå, at det kan være forbrugerne lige meget, hvilke regler der gælder. Problemet er bare, at producenterne kan jonglere efter, hvad der passer dem bedst, altså hvilke regler der er lempeligst i det givne tilfælde. Hvad med blandede præparater, der både indeholder kosttilskud og f.eks. udtræk af plantedele? Oveni kommer så de egentlige nuværende lægemidler, der jo er registreringspligtige på anden vis.

Jeg opfatter dette lovforslag som havende to sider. På den ene side skal det være forbrugerbeskyttende og på den anden side regelgivende for helsebranchen, kort sagt en oprydning, hvad der bestemt også er påkrævet.

De naturprodukter, der er på markedet, skal anmeldes til Sundhedsstyrelsen i løbet af 3-6 måneder. Herefter har Sundhedsstyrelsen 3 år til at afgøre, om et præparat kan registreres efter denne nye lov. Jeg finder, at den periode er alt for lang.

Det er tilfredsstillende, at der både er tale om en registrering og en godkendelse af produkter til forhandling samt kontrol og godkendelse af virksomhederne, der fremstiller produkterne. Afgørende er det naturligvis, om der bliver stillet tilstrækkelig strenge krav, selv om disse selvfølgelig ikke skal være på niveau med kravene for lægemidler. Det må vi se lidt nærmere på i udvalget.

Målet er at få fjernet en del af de uhyrligheder, der findes på markedet i dag. Man regner med, at der findes ca. 2.500 produkter i handelen, og man skulle gerne ned under 1.000. Tallene viser, at branchens egne regler om selvjustits ikke er nok.